QARABAĞA GƏLMİŞƏM

Əvəz Mahmud Lələdağ
Şair,dramaturq,publisist.
SDU-nun müəllimi

Ali Baş Komandan,milli sərkərdə,
Şad xəbər çatdırdı doğma millətə.
Onu qorxutmadı o "səs-küy" ,"hədə",
Alqış cəsarətə ,alqış qeyrətə.

Eşq olsun Vətənin igid oğluna,
Düşmənin başına alov yağdırdı.
Anasının südü halaldır ona,
Bizim arxamızda dağ kimi durdu.

10 Noyabr,Şanlı Qələbə günü,
Dünya bu zəfəri aldı qələmə,
Müzəffər ordumuz əzdi düşməni,
Ölkə vida dedi dərdə,ələmə.

30 il Dözmüşük dözülməz dərdə,
Dərdimiz əridi,qazandıq zəfər.
Şəhidlərin qanı qalmadı yerdə,
Ordumun zəhməti getmədi hədər.

Şəhidlər önündə baş əyirik biz,
Yurdumdan sovuşdu cəfalı həyat.
Şəhidi unutmaz heç vaxt nəslimiz,
Xalqımız sürəcək səfalı həyat.

Alqış millətimin sıx birliyinə,
"El bir olsa dağ oynadar yerindən",
Alqış əsgərimin igidliyinə,
Düşməni çevirdi öz məhvərindən.

Vətən qəlbimizin kövrək yeridir,
Çox şükür İlahi,döndüm Vətənə.
İndi doğma yurdum öz əlimdədir,
Toz-torpaq silinib, təmizdir yenə.

***

Sənin varlığına şükür,Yaradan,
Yolumu kəsmişdi qatı duman,çən.
Qatil baş götürüb çıxdı aradan,
Dünyanın gözündə böyüdü Vətən.

Otuz il az deyil,ayrı düşmüşəm,
İsti ocağımdan, obamdan, Allah.
İnan, kipriyimlə od götürmüşəm,
Bezmişəm o çəndən, dumandan, Allah.

Vətən deyə-deyə köçdü dünyadan,
Mənim gözəl anam,ağbirçək anam.
Axır kı, gözünü çəkdi dünyadan,
Hər sözü,söhbəti gül-çiçək anam.

Mindim yel qanadlı köhlən belinə,
Yarası sağalan torpağa gəldim.
Gəldim Xanqızının doğma elinə,
Elə bil ,Kəbəyə,Turdağa gəldim.

Silinməz iz qoyub Pənah xan burda,
Ondan yadigardı Şuşa Qalası.
Heç vaxt tapşırmayıb qoyunu qurda,
Bilirdi kimlərdi onun bəlası.

Görüşlər keçirib Cıdır düzündə,
Ordan qidalanır yazılan tarix.
Hər yerdə hünərlə deyib sözün də,
Heç vədə qoymayıb pozula tarix.

Bu gün əlimizdən tutdu Pənah xan,
Erməni yalanı diz çökdü, yandı.
Ali Baş Komandan eylədi bəyan,
Qarabağ tarixən Azərbaycandı!

***

Məndən Qarabağı dedim, çox umma,
Qarabağın Xanı Qarabağdadır.
Ona yaxın durma, ona toxunma,
Elimin Soltanı Qarabağdadır.

Döyünən ürəyim, danışan dilim,
Dünyanı mat qoyan Xarı bülbülüm,
Cənnətim, gülşənim,ətirli gülüm,
Dərdimin dərmanı Qarabağdadır.

Qarabağ günəşim, ulduzum, ayım,
İlkin sevgi payım, məhəbbət payım.
Qılıncım, qalxanım,kamanım, yayım,
Koroğlu meydanı Qarabağdadır.

Babamın babası yaşayıb burda,
Fərhad külüng çalıb, daş oyub burda.
Çiynində el yükü daşıyıb burda,
Yurdun mərd insanı Qarabağdadır.

Qarabağ anamdı, bacımdı mənim,
Qarabağ qüdrətim, gücümdü mənim.
Qarabağ əl çatmaz tacımdı mənim,
Allahın Quranı Qarabağdadır.

Çəkil Qarabağdan, sən ey qəsibkar,
Səndə nə namus var, nə qeyrət,nə ar.
Mənimdi gözünlə gördüyün nə var,
Musiqimin canı Qarabağdadır.

Qarabağ tarixən Azərbaycandır,
Qarabağ qəlbimdi canımda candı.
Qarabağ sehirli nəqşi cahandı,
Şair Xurşudbanı Qarabağdadır.

***

İşıqlı dağında duman,çən olam,
Qaragöl sınaqdan mətin çıxıbdı.
Ağrıdan-acıdan, Allah,gen olam,
Əsgərlər Şuşaya çətin çıxıbdı.

Şuşanın varlığı dünyadan bizə,
Şuşa Qarabağın görən gözüdür.
Şuşada yad ünsür görünməz gözə,
Şuşa xalqımızın telli sazıdır.

Məscidi nurlandı Gövhər ağanın,
Göylərə ucaldı gur azan səsi.
Üzünə üz qoydum ana torpağın,
Doldu ciyərimə ılıq nəfəsi.

Natəvan,Üzeyir qutardı qəmdən,
Vaqifin, Bülbülün ruhu şad oldu.
Arzunuz çin oldu,gül açdı Vətən,
Fəlakət,faciə bizə yad oldu.

Nəcəf bəy,Həsən bəy gəldi Şuşaya,
Sevincdən çağladı göz yaşı axdı.
Mir Mövsüm Nəvvab da çatdı bu haya,
Ulduzlar sayrışdı,şişəklər çaxdı.

***

Yağının qəsdini bilirdim hər an,
Quldurlar bağımı talan eylədi.
Gül dərə bilmədim köünl bağımdan,
Məni öz yurdumdan kənar eylədi.

Qaçqınlıq,köçkünlük oldu qismətim,
Kim çəkə bilərdi mən çəkən dərdi.
Qoymadım əllərdə qala ismətim,
Qalsaydı ürəyim çoxdan ölərdi.

Bilmirəm nə gündə doğulmuşam mən,
Alnımı bürüyüb xəcalət təri.
Ürəyim ocaqdır, çox yanmışam mən,
Artıq yola saldım o nəhs illəri.

Elə gün olmayıb salmayım yada,
Qurtardı yurdumun dərdi, bəlası,
Sovuşdu yox oldu bu qan, bu qada,
Yaşasın Vətənin igid balası.

Doğma yurd günəşdir, aydır gözümdə,
Ağzım duadadır,əlim göydədi.
Yenidən nurlandı gördü gözüm də,
Bildim səma nəsi, mavi göy nədi.

Gecənin yuxusu yad idi mənə,
Sağlam çətin bilər, mənim dərdimi.
Əridə bilmirdim,ata bilmirdim,
Ömrümə, günümə qənim dərdimi.

Bizə xor baxanın gözü tökülsün,
Sərt tufan,qasırğa yolunu kəssin.
Bizim ürəyimiz eşq ilə gülsün,
Vətən məhəbbəti coşsun, kükrəsin.

***

Göyərçinlik solub, göyərçin yoxdu,
Minlərlə göyərçin birdən uçardı.
Didilmiş, dağıdılmış boş yuva çoxdu,
Burda addıma bir dovşan qaçardı.

Məmmədalı gölü,Mütəllim gölü,
Sizdə halay vuran sonalar hanı.
Hanı Əriməzin gur axan seli,
Sellə üzləşdiyin son anlar hanı.

Ay Maraldərəsi,Ay Şükürbəyli,
Gəlmişəm sizə də baş çəkəm indi.
Hanı çoban Balay,çalmır tütəyi,
Kimlər viran qoyub o boyda kəndi.

Arada çıxardım bulaq başına,
Həmdəmim olardı qoca Beşbulaq.
Üzümü sürtərdim bulaq daşına,
Gözümdə ucaydı, uca Beşbulaq.

Dəryazla ot çalıb, xotma qoyardım,
Qara avtafada çay dəmləyərdim.
Gül-çiçəkli çaydan içib doyardım,
Dərgaha üz tutub şükür deyərdim.

Bu da Qaraçınqıl, bura da Maldaş,
Burda kotan qoşub yer şumlamışam.
Dərd çoxdu, hansını söyləyim,qardaş,
Burda bir gözəli ovsunlamışam.

Mən bu otuz ildə nələr çəkmişəm,
Nələr çəkdiyimi bir Allah bilir.
Sənin varlığına şükür İlahi,
Bu gün dağ da, daş da üzümə gülür.

Danışa bilmirdim gülə bilmirdim,
Elimi obamı itirmişdim mən,
Öz doğma yurduma gələ bilmirdim,
İçimdə qəm kolu bitirmişdim mən.

Dünyaya göz açdı otuz il əvvəl,
Vətən keşiyində dayanan nəvəm.
Bir əldən səs çıxmaz kasıbdı bir əl,
El bir olsa dağ oynadar yerindən.

Bu birlik bir dəmir yumruğa döndü,
Əzdi ilanların ilan başını.
Bu birlik nizəyə, xəncərə döndü,
Kəsdi başkəsənin ,inan başını.

***

O quduz vəhşilər dönüb ac qurda,
Yerlə yeksan edib bizim kəndləri.
Dağılıb,məhv olub dünyalar orda,
Kənddən əsər yoxdu, qalıb kənd yeri.

Məscidlərdən azan səsi kəsildi,
Dıqalar toy tutdu Allah evinə.
Onlar insanlığa qənim kəsildi,
Nə haqqa inandı, nədə ki dinə.

Babalar heç vədə yanılmayıblar,
Bizə ayıq-sayıq olun deyiblər.
Hayları amansız, qəddar sayıblar,
Onlarla dolanmaq yolun deyiblər.

Yüz ildir sağalmır Vətənin dağı,
Arada qövr edir köhnə yarası.
Əsib xəzan yeli,soldurub bağı,
Aylarla uzanıb güllərin yası.

Orda tuğyan edib ahlar,amanlar,
Haqsızlığı görüb, haqq dinməz olub.
Orda tökülübdü günahsız qanlar,
Göydə ulduzlar da görünməz olub.

Müzəffər əsgərim son nəfəsində,
Qələbə bayrağın basıb köksünə.
Elə bil nur saçıb dünya gözündə,
Sevincdən,fərəhdən qabarıb sinə.

Həmişə gətirib göz qabağına,
Övlad ölümündən yanan ananı.
Unuda bilməyib bircə an belə,
Vətənin dərdini qanan ananı.

Düşmənin canını alan əsgərin,
Şuşa dağlarından gəlirdi səsi.
Vətənin eşqiylə, yanan əsgərin,
Sancıldı köksünə naşı gülləsi.

Ölüm ayağında, son nəfəsində,
O, basdı bağrına qanlı bayrağı.
Bir nifrət duası vardı səsində,
Qalmasın yurdumda qanlı bayrağı.

Ömrün son çağında,qürub çağında,
Ürək sözlərini telefona yazdı.
Könlü qan ağladı bu torpağın da,
Əsgərin xəyalı aləmi yazdı.

Ey, Vətən üstümdən kəsmə kölgəni,
Öz doğma balandır can verən insanı.
Sən qədər sevmirdi, anam da məni,
Sən mənim istəkli, əziz anamsan.

Əcəl can almağa yaman tələsdi,
Bəlkə də bu imiş Haqqdan qismətim.
Vətənin üstünə yaz yeli əsdi,
Bu idi mənim də arzum,niyətim.

Nakam arzularla çatdım məkana,
Sevgilim, üstümdə tökmə göz yaşı.
Nə qədər can atsan çarə yox ona,
Qoydunuz üstümə bir şəhid daşı.

Arada gəl məni ziyarət eylə,
Qəbrimin tozundan səp üstünə sən.
Məzarda kəfənim qanlıdır hələ,
Qurbandı Vətənə,yaşasın Vətən!

***

Əzizdən əzizsən, mənim Qubadlım,
Necə məğrur baxır Hamayqayası.
Həmişə yağıya qənim Qubadlım,
Qurtardı xeyirlə,şərin davası.

Göz-qulaq ol,zaman başqa zamandı,
Təmizlənir Qoç Nəbinin səngəri.
Yağı düşmən nə anladı,nə qandı,
Bir addım da çəkilmədin sən geri!

Salam Suqovuşan, suyun bol olsun,
Məni məftun edən bilmirəm nədi.
Suyun gözəllərin qoynuna dolsun,
Hər şey qaydasında, öz yerindədi.

Yollar çox hamardı, həm də genişdi,
İlan boğazından çıxıb elə bil.
Sənə qulluq etmək,şərəfli işdi,
Suyuna nur seli axıb elə bil.

Sudan korluq çəkdi, bir vaxt torpaqlar,
Pusquda dayandı amansız yağı.
İndi həyat da var, gözəllik də var,
Gözəllik bürüyüb dərəni, dağı.

Dostumla görüşdüm orda iş üstə,
Ağdamın görkəmi ürək dağladı.
Namərdlər qoymayıb daşı daş üstə,
Bizi görən kimi quşlar ağladı.

Vəhşilər girəndə bizim Ağdama,
Dağıtmaq olubdu əməli,işi.
Namərdin gözünə, Allah ağ dama,
Hər gün çətinləşə gediş-gəlişi.

Günü Qərbdən çıxsın, çayı geraxsın,
Abad kəndimizə süpürgə çəkib.
Onun daz başına ildırım çaxsın,
Güllərin ütünə qəzəb, kin töküb